

Det er desuden mindretallets klare opfattelse, at det merprovenu på ca. 9 mill. kr., som afgiften ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil indbringe statskassen, end ikke kan dække den merudgift, staten dermed pådrager sig i tabt arbejdsfortjeneste som følge af den forøgede arbejdsløshed, som lovforslaget vil medføre.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller til *forkastelse* den lystbådeafgift, der vender den tunge ende nedad ved at være knyttet til dansk forbrug. Den rige kan enten unnlade forsikring eller indregistrere båden i udlandet (formedelst 1.200 kr. én gang for alle). Derimod er den, som køber båd på afbetaling, eller som må pantsætte båden, låst fast i en – ikke-fradragsberettiget – årlig præmieudgift, der typisk ligger i størrelsesordenen 2.000–2.500 kr. Når prisen er betalt, vil ejeren muligt droppe forsikringen for at undgå afgiften. Derefter bliver færre skader repareret og sikkerheden dermed forringet.

I øvrigt har ministeren i svar på udvalgs spørgsmål nr. 13 og 15 oplyst, at bådejeren kan unddrage sig afgiftspligten, hvis han er fingernem nok til at klare forsikringen over »særlige erhvervsforsikringer« eller »ulykkesforsikringer, ansvarsforsikringer, tingskade-forsikringer for lystfartøjer, som er omfattet af en almindelig familieforsikring, samt forsikringer for fartøjer, der anvendes erhvervs-mæssigt af fiskerivirksomheder«. I sit svar på udvalgsspørgsmål nr. 21, som er optrykt som bilag til betænkningen, udvider ministeren for skatter og afgifter rækken af afgiftsfrie forsikringer til visse brand- og udstillingsforsikringer, og sådan kan man fortsætte, så det som sædvanligt ved den slags fortænkt skatelovsjusk alene bliver den lille mand, der rammes.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anser det for at være en fundamental misforståelse at gennemføre afgiftsforhøjelser på nuværende tidspunkt. Det kan kun bidrage til en forhøjelse af den rekordstore arbejdsløshed uden at hjælpe noget i øvrigt. Det, der er behov for, er det stik modsatte, nemlig en indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Dertil kommer, at fagbevæ-

gelsen med rette må anse afgiftsforhøjelserne for et løftebrud på baggrund af, at den viste stor tilbageholdenhed under overenskomstforhandlingerne i foråret, netop for at undgå nye skatte- og afgiftsforhøjelser.

Hvad angår lystbådeafgiften, finder socialistisk folkeparti det i sig selv fornuftigt, at der indføres et bedre grundlag for afgiften, og at afgiften skærpes for dyre både og lempes for små. Men da lovforslaget sammenlagt betyder en stramning og indgår i en arbejdsløshedsskabende sammenhæng, må socialistisk folkeparti indstille lovforslaget til *forkastelse*.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller det foreliggende lovforslag til *forkastelse*. Mindretallet vil i denne forbindelse gerne give udtryk for, at den foreliggende lovbuket og det foreliggende lovforslag ikke løser landets statsfinansielle problemer. Mindretallet vil videre gerne give udtryk for, at det ikke forekommer særlig hensigtsmæssigt i den foreliggende konjunktursituation at foretage nogen stramning af beskatningen og vil endvidere pege på det ønskelige i, at der i stedet for burde gennemføres socialt ansvarlige besparelser. Videre vil mindretallet gerne pege på, at det i den nuværende situation er helt afgørende, at Danmark opnår en forbedring af sin konkurrencemæssige stilling over for udlandet, hvorfor Danmarks retsforbund må anbefale en ændring af regeringens valutapolitik derhen, at Danmark melder sig ud af EMSen og går over til en fri fastsættelse af kronens værdi over for fremmede valutaer.

Mindretallet finder det i øvrigt ikke særlig hensigtsmæssigt, at regeringen foreslår skatteforhøjelser umiddelbart forud for den 1. januar 1982, hvor løfteparagraffen igen træder i kraft. Det vil efter Danmarks retsforbunds opfattelse betyde en yderligere tilskyndelse til et yderligere lønpres på et tidspunkt, hvor det just ikke forekommer netop at være det, som vi har mest behov for.

Når man fra Danmarks retsforbunds side ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, så beror det på, at Danmarks retsforbund som nævnt i den foreliggende situation ikke vil være med til nogen forøgelse af afgifterne, så længe regeringen ikke kan samle sig sammen til at støtte socialt ansvarlige besparelser, og så længe regeringen ikke kan bibringes op-